

Vijfendertig jaar Nederlandse Vereniging voor Medisch Onderwijs

Olle ten Cate

In 1972 werd de Nederlandse Vereniging voor Medisch Onderwijs (NVMO) opgericht, de vereniging die onder meer dit tijdschrift als bindend communicatieorgaan uitgeeft.

Vijfendertig jaar is een respectabele leeftijd. Een leeftijd waarop de kracht tot volle bloei komt, belangrijke wapenfeiten zijn behaald, het begin van levenswijshouding zichtbaar wordt, maar ambities nog onverminderd blijven groeien. Zo is het met de mens en zo is het met onze vereniging.

Het besluit tot oprichting van een ‘vereniging of werkring’ als forum voor onderzoek en ontwikkeling van het medisch onderwijs in Nederland, werd genomen op 11 november 1970, tijdens een vergadering van de in 1966 ingestelde Interfacultaire Onderwijscommissie. In de notitie die professor Paul Thung van de Leidse medische faculteit op 30 november hierover schreef, blijkt duidelijk een internationale inspiratie hiervoor de grondslag.¹ Christine McGuire, destijds vermaard medisch onderwijskundige uit de VS, was in die maand in Nederland op bezoek en heeft aan dat besluit ongetwijfeld bijgedragen. Het heeft tot mei 1972 geduurd voordat de vereniging daadwerkelijk werd opgericht.

De vereniging heeft sindsdien een gezonde ontwikkeling doorgemaakt. Onder voorzitterschappen van Evert Reerink, Han Moll, Lennart Bouman, Herman van Rossum en Albert Scherpbier is de vereniging gestaag geroeid naar ruim 800 leden. De jaren zeventig kenmerkten zich door spannende nieuwe ontwikkelingen: democratisering, een nieuwe innovatieve medische faculteit in Limburg, groeiende belangstelling voor simulatie, vaardigheidsexamens, attitudeontwikkeling en het eerste onderzoek van medisch onderwijs. De jaren tachtig waren die van de massale curriculumhervormingen in Nederland, met een accent op integratie en blokonderwijs en met de oprichting van eenheden en diensten voor

de ontwikkeling van het medisch onderwijs in de faculteiten. De vereniging richtte in 1982 dit tijdschrift op. In de jaren negentig werd door de instelling van het jaarlijkse Gezond Onderwijs Congres, later het NVMO-congres geheten, een enorme impuls aan de vereniging gegeven. In de faculteiten werden onderwijsinnovaties versneld door het visitatiestelsel van de universiteiten. Het onderzoek van medisch onderwijs groeide sterk en Nederland verwierf internationaal aanzien door de grote toename van wetenschappelijk werk, voor het leeuwendeel afkomstig uit Maastricht.

Sinds de eeuwwisseling is de NVMO een vereniging met een behoorlijk ledental, waaronder tientallen gepromoveerden en zeer veel promovendi op het terrein van het medisch onderwijs, een groot aantal onderwijshoogleraren, een beperkt maar groeiend aantal Vlaamse leden, een zeer succesvol jaarlijks congres en een professioneel tijdschrift dat zijn bestaansrecht heeft bewezen. 2007 is het jaar waarin voor de NVMO een nieuw beleid voor de toekomst gestalte krijgt. De ruimte voor initiatief van de leden blijft traditioneel groot. Het tijdschrift, het congres en recent de toevoeging van een jaarlijkse promovendiday zijn hier voorbeelden van. Daarnaast zal bijzondere aandacht in de komende jaren uitgaan naar de ontwikkeling van de medische vervolgoopleidingen, naar de professionalisering van de vereniging, als centrum van expertise op het gebied van het medisch onderwijs en naar een sterkere internationale oriëntatie. Hiermee blijft de NVMO trouw aan haar oorspronkelijke doelen en zelfs aan de aanleiding tot oprichting van de vereniging. Het NVMO-bestuur wenst de leden een lange en bloeiende toekomst toe.

¹ Thung PJ. Naar een Nederlandse Vereniging voor het Medisch Onderwijs, notitie 30 november 1970. Tevens afgedrukt in het Bulletin Medisch Onderwijs 1997;16(1):54.